

Czytania: Syr 51, 13-20; Ps 15 (14), 1b-2. 3 i 4b. 4c-5; Flp 3, 8-14; Aklamacja J 15, 16; Ewangelia J 15, 9-17

W dzisiejszym czytaniu z Listu do Filipian słyszymy wyznania św. Pawła, jego refleksje podsumowujące jego życie. Paweł dzieli się osobistym doświadczeniem wnioskami ze swojej drogi wiary, drogi odkrywania Pana Boga i służenia Mu. On wykształcony faryzeusz, specjalista od pism i tradycji hebrajskiej, wyznaje, że wszystko to może uznać za stratę, za rzecz nieistotną, a tym co naprawdę odmieniło jego życie, i co jest najważniejsze to poznanie Chrystusa. Przy Chrystusie wszystko inne to „śmieci”, to odpady, które coś mówią o rzeczywistości, ale nie mają żadnej praktycznej wartości. Dla Pawła poza poznaniem Chrystusa i wiarą w Chrystusa nic się nie liczy. Sprawiedliwość pochodząca z Prawa, które też pochodzi od Boga a było przekazane przez Mojżesza i Ojców, jest tylko cieniem, namiastką sprawiedliwości, cieniem sprawiedliwości. Prawdziwa sprawiedliwość rodzi się z więzi z Chrystusem, pochodzi od Boga, a docieramy do niej przez poznanie Jezusa, tj. kontemplację Jego życia, szczególnie męki i zmartwychwstania i rozważając Jego nauczanie, oraz przez wiarę. Tym, co dodawało Pawłowi duchowej siły była wiara w zmartwychwstanie i dążenie do niebieskiej ojczyzny a udział w cierpieniach i prześladowania ze względu na Chrystusa dodawały mu nadziei na to, że w końcu będzie mógł złączyć się z Chrystusem gdzieś w górze, ponad tym ziemskim światem. Tego gorąco pragnął i ku temu Paweł wytężył swe siły o to jedynie się starał. I to jest jedyny sensowny cel życia, aby człowiek Pana Boga chwalił czcił i Jemu służył, a przez to zbawił duszę swoją” – jak to dużo później wyraził św. Ignacy.

W Ewangelii Jezus przypomina o tym, że jego uczniowie mają trwać przy Nim przez zachowywanie przykazań, ale to nie wszystko mają całe swoje postępowanie ogarnąć, przeniknąć miłością. Miłość do Boga jest więzią, która prowadzi do życia przykazaniami, do wypełniania Bożych przykazań i daje zdolność do kochania innych ludzi. Miłość potrafi zrozumieć innych i jest gotowa do wyrzeczeń, ustępstw, przyjęcia cierpienia za innych. Dlatego Jezus kładzie nacisk na to, „abyśmy się wzajemnie miłowali” a św. Paweł zachęcał Galatów: „Jedni drugich brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe” (6,2).

Prośmy Boga, aby obudził w nas miłość do niego, abyśmy wypełniali przykazania nie z obawy przed karą, ale z miłości do Boga, który nadaje kierunek naszemu życiu i poucza nas, co jest dobre, a co złe.

o. Wiesław Jonczyk SJ